

Abstrakt

Tato diplomová práce zkoumá konstrukci hrozby sucha v České republice, která se dá řadit do oblasti environmentální bezpečnosti, při použití teorie sekuritizace představené autory Kodaňské školy. Tato teorie popisuje sekuritizaci jako intersubjektivní proces, kdy je daná hrozba konstruována sekuritizačními aktéry jako otázka bezpečnosti. Cílem práce tak bylo skrze kvalitativní výzkum při použití metod jednopřípadové studie zjistit, zda v posledních deseti letech bylo sucho na území České republiky úspěšně sekuritizováno. Dále si práce dala za cíl zjistit, kdo v českém prostředí působí jako sekuritizační aktér hrozby sucha a jaké objekty jsou těmito aktéry prezentovány jako nejvíce ohrožené, tedy kdo nebo co je referenčním objektem. Na základě výzkumu pomocí diskurzivní a obsahové analýzy relevantních zdrojů bylo zjištěno, že ve zkoumaném období byla hrozba sucha úspěšně sekuritizována, neboť byla splněna kritéria úspěšné sekuritizace, tedy bezpečnostní řečový akt, přijetí publikem a navrhnutí mimořádných opatření v boji proti suchu. Práce dále na základě analýzy výstupů možných sekuritizačních aktérů včetně neziskových organizací, politických stran a státní sféry, určila hlavní sekuritizační aktéry, kterými jsou především ústřední orgány státní správy v podobě Ministerstva životního prostředí, Ministerstva zemědělství a Ministerstva vnitra. Analýza dokumentů také odhalila, že jako referenční objekt jsou prezentovány objekty jak z environmentální, tak ze společenské a ekonomické oblasti. Na hrozbu sucha v České republice byla tak poprvé aplikována teorie sekuritizace, přičemž je toto téma stále velmi aktuální a v současnosti se jedná o naléhavý a přitom dlouhodobý problém české krajiny.